

Flas gring!

Dit er mis allid en
en glod al hine
paa Den, voss noid
efveretnugne - den
denn gars i del hul
lygt er god. Det
ville vere deeligt,
en D. vinkels engang
ekon hi Dresde.

Schade er jo døvare
smulej - den enest,
den er gars fit lu
al dirigere her, var
Sigfried Wagner!

Gean var selb farlig!
Sel er del stivt
meyer, den rognan
de har enst, ha my
der al play andre,
og har da selvfølg
li siget fr. al
engen novelt er kom
men frem i løbet af
et ar. Ifs regne
ih den nydelige

lille „Flauts solo“; men
Selv ikke engang solo
gad dirigere. Men han
har holdt ~~med~~^{my} sin
loft, enolt Berrias
afson til Amerika
frembragt en udsættelse
af 4 måneder. Men
L. N. var kommet, fik
si var glod.

at D. freget den
over d. stor udstilling,
forstod jeg godt —
d. sangster jo også
mig til Udlænding. —
I Norge anstrengte
man sig sædlig ikke
møjl. — men det gælder
Konsert og vi altså si
fælles, til andre vis
kunst prænge ind. Et
eksempel. En dant dypt-
mal boyd til mig:
„Nordmænden er dog
ubrægt flott; i Berlin,

vi var en minister og
en skribent af en
ulønnet pressattacke,
mens Nordmændene har
en minister, en legation
osv., en skribent af
en attacke. all levede
i gæste hos en stormagt.

I Tyskland er der
spærrede en livsmagt.
sels.: Bischberg (5000)
findes et udmærket
orkester, som består
af pyrotek., & bygningerne
har nogen bygget no
valkør kugler med til
konsertsal!!!

Først ved neden tilbyg til
Deres areo, så hørde
jeg blot hvid om H. K. H.
prøvning uden at kendte
nærmere hør det. Senere
var jeg last bremst af
en naturligvis gæst
enig med Dem. Det
er ikke rigtigt der er
fælles af den kloft

sem drossere gøbes mellom
3 dr. > 4 d. altså en del
om at følge den ud.
Jy talte mig alman
fremst alt sind fra -
minder andre fra al
tiden med P. Gyges & i
flæsken vidst man
joh evig, at Salveys
vuggevis skulde -
Stavnhogen satte alber-
der til sluttscenen.

Bjørn Bjørnsen nægtede
nærlig alt sand mørke,
do' han - grunden bæren
skylden) altså fandt
jy ballader som en
slags afsløring af
åres død og en
fodgåelse af Rebs kark
hr - . al fael af des
bede sides - brugbare
med penmed stof. —

Jy talte mig værket
oppist. to aftena —
altså ballader som en
undlodning til anden
det — ere

peppi; id; sun fæll
mij ned ved at ut-
fæld. — Per vrede jo
unmöglich gennem balla-
des bære enget øyenspo-
kisher end Thor.
Kunde han hæmt haen.

Dersom de selv er
stremmede ballader,
mætt de bæderis
Peter's modtag den mid
aber arme! Ellers
er han en dørlig jævle-
mægsmænd. —

Væs overbevist om,
at jis stader har
træet efter at give
den litterære side af
mæi begjævels to frugt-
bar sun snæjt. Men
hælti bar osar Norge
fældkommen stærkt mæi
all vir. I Dommar⁷ Tyskland
Læring o⁷ Finland has
man evdeng af sij selv

henvendt sij til omis,
medens jis hjemme - på
enhet endtagelses nære-
er blevet yderst over-
for arbejdet. D. var
nu også id. en, hvor
f. ex. Mykbladet rodbært
er udtørlig at have
med at give: Hvor oft
har jis prøvigt at ha-
vene mig til næste br-
ægger! altså sygav!.

Sørge! Kan d. ikke
udres over, at jys land
er det for den norske
larmende kurrapsatio-
nne! — Det er mig
en stor glæde, at min
Wagstaffe udkommes
hos Gyldendal. Hela-
sommeren har jis ar-
bejdet for den, og det
havde været et kata-
strofe, dersom den ikke
var blevet udbragt.

Selvfølgelig måtte jis nöie
mij med at altjøg knapt
kanneva. — I min sko
tro, at jis er borti by-
verden Norge — sådanne
tager sig altid verdt
med po' papiret — men
jis er ofte af ren
daglig spørsmålslig
nærvær — bedrevet over
at alt so' Kunstmuseet
høit begavet folk gis
so' uendelig bedret for
Kunstens og bar god
op i en tabelig poli-
tik. Unikkeste kom-
mer jis nu alltid brug-
mis selv som etben-
igt — da jis jo godt
kender mine forhold,
men jis er lyst a-
drovet over, at de
sin tid måtte overan-
streng deas for at
kan, at Kunstens
måtte begrave sig i

Roberthorn, at Sverdrup
mødte ene fabrikvar,
at var tilhørende Kunst-
museo som var vinget
at kæmpe mod, medens
prægten kastes ud på
anden mads. Jeg ses
den nævnte Kunst som
en enestående enkelt, men
selv blot som et brug-
bart redskab i en god
også gyldent — det mo-
d at aldrig glemme, den-
gammel prisler min
i erfarenis vurderne
selvfølgen min rigtig
fortalknings.

Jeg har aldrig overvejet
Thess, at han i Holst
redukt arbejded på sine
verker og lod sine
venner sige for det
materielle. Bevægelse
Paa gyldt viser, at
man havde fuldkom-
men ret i at ha —

giv sij hi sin star
leisopgave. Hans en
mi mis blot over stat-
t ier at han fult
van 2 hans verber
pro undergav.

Dit palder mi jahr
iijt at sommige
mis mi) Thor, velen
hvor a rend yder
præsæd avgod. at
min kamp varer si
vendili, mygt længe,
lygs i, at han havde
norden at bygg vi,
medens ji blot kan
syn jo udlærdet,
hvor old er Thor
jist troeft synner
da han var 53 år
gammel. — Det es
virkelig so, at ji
alts has underverden
min egen orgader.
Som ganske uns salt

36

Kirkeberg

jis kinder si holt y
mij selv si leue. at jis
alle avgav varde al
prosj i min sun kamp.
mitt y dyppe senere
kom hi end e fest. —
Senor opdagel jis hi
min forbannelse min
journalistiske lethed,
min dramatikk evne
som eigts y musikke
var alt var over-
raskelse, ikke mindst,
at jis virkelig kinder
digt po' lykse!!

Glovel man vogt min
dikt for nogt os end.
vidt jis selv end
holt. — Men noj
jis nu rolig og so
uparrett som mulig
ses po' min virklig
arsender, fader g., at
jis ikke har levet
forgaaves, os al man

icos i modern kunne
trænge min arbeids-
kraft af min absolut
Kunstneriske tro!'
Jy behøges, at jy ikke
gærdt har kendt gi-
op i min værker - al
min brost digtning
"Stormfugl" ligger sten
i snæl 10 i videre
musik, al min kærlig-
heds spæll ud kan
bede sig i undret
noget godt. Jy er
aldrig "sygtes bitts";
men nulop beder vs
hos kærlighed til kon-
sten & den nordiske
kunst. Sædelenhed,
sorg jy er oft over
menneskernes trængsel
& diemme. Kærlighed
egsone. Således mi
jor. De føro i min
selvfælde - al folk
født misforstår mig

pojus jis med krimmende
ro. og svinger over
all højre, forsyndt
over → kraftig! Men
næsten har ingen over-
flod po" stæbber mod
højre mal. Når er min
silofialer svindt, at
jeg skal speule. Denne
af andre "(hvem læser
ikke af andre i en ellers
anden form)" af går min
værker færdig, derfor
jeg børde antenne til
det. Når dinmod er
min plan præcis, at
gået alle stan arbejder
sætter → blot/svinge
og et hold levende
øje. endnu et af
min værker seires. —

To' all mulig mader
præsiger t. al. "Year
pig" glaber at L. V.
brædt kommer; disse
sætter: Gaarden → derfra
jeg veder. Hovedskifte,
at jeg er nu læs;
stoppet denn gang, men

Drenge 2. Oct 1906

Dens

Læsning vedværende